

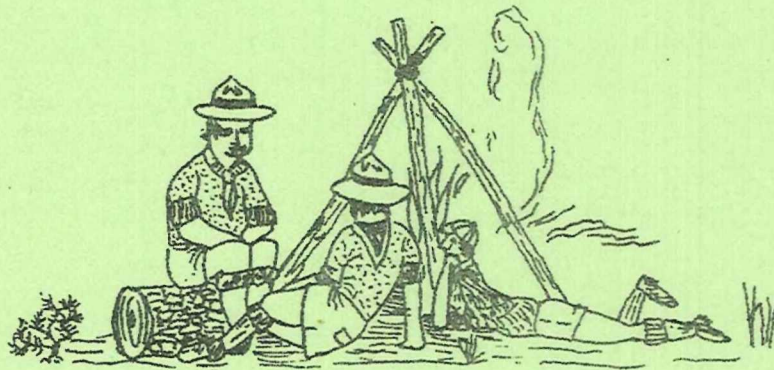
Jolanda Gees
Stokroosje 12
tel 422030

SCOUT KOERIER

ALBERT SCHWEITZER GROEP

TE

WOERDEN



jubileumnummer

15 jaar ASG

VOORWOORD

Ja, enige gedachten ritsen ons met weemoed door het hoofd als wij terugdenken aan de vijftien jaren Scouting/padvinderij die achter ons liggen. 15 jaar Scouting in Woerden, iets om bij stil te staan; niet zozeer om het aantal jaren als wel om iedereen die gezorgd heeft voor die tijd plezierige vrijetijdsbesteding te bedanken voor zijn/haar bijdrage.

Deze Scout-Koerier hoopt aan die 15-jarige herdenking nog wat toe te voegen. Vandaar dat hier dan ook een enigszins andere en dikkere Scout-Koerier voor jullie ligt, waarvan wij hopen dat jullie er aardig wat uurtjes leesplezier van hebben.

De redactie feliciteert (uiteraard) onze groep van harte en hoopt, dat op deze lijn doorgaand, de groep doorscout naar een even zo leuk en goed vierde lustrum.

de redactie: Paul Kwakkenbos

Hans Wolf

e.a.

voorkant = eerste jaargang Scout-Koerier

Welpen van de Albert-Schweitzergroep maken nestkastjes.

Eind januari is het I.V.N. van start gegaan met de eerste van een aantal activiteiten, die zij dit jaar wil organiseren voor de jeugleden van de Albert Schweitzergroep.

Zaterdag 31 januari kwam Jan van Batenburg met zijn diaserie over de Jeugdnatuurvrienden Harmelen naar de scouting-boerderij. De welpen konden zien en horen wat hun leeftijdgenoten o.l.v. Jan in de natuur zien en beleven: mooie, maar ook door mensen verknoeide dingen in de natuur. Daarna kwam nout voor nestkastjes tevoorschijn. Het was al op maat gezaagd en moest nu nog in elkaar getimmerd worden. Door de jongens en meisjes werden er ongeveer 30 gemaakt. De ene zat wat beter in elkaar dan de andere, zodat een controle achteraf wel nodig was. Op een paar voor de boerderij na ging de rest op 14 februari naar het Vijverbos in Harmelen om daar opgehangen te worden. Jan en enkele jongens van de Jeugdnatuurvrienden hielpen de welpen met het opnemen van de kastjes, want voor sommigen was het een moeilijk karwei: met een ladder de boom in en dan ook nog het nestkastje ertegenaan timmeren. Maar die moeite was het wel waard: waarschijnlijk zullen veel wat vogels er de komende tijd (nu dus) een prima nestgelegenheid vinden.

De geschiedenis van Scouting, en met name de geschiedenis van Scouting in Woerden.

In dit artikel willen wij jullie (ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van onze groep) iets vertellen over de geschiedenis van Scouting, Scouting in Woerden, en de geschiedenis van de Albert Schweitzergroep. Als we het gaan hebben over de Albert Schweitzer-groep zullen er ook oude artikelen uit vorige Scout-Koeriers in geplaatst worden.

Toen Baden Powell (later Lord) in 1907 als oorlogsheld terugkwam uit Zuid-Afrika, waar hij in de boerenoorlog had gevochten, merkte hij dat er veel verveling was onder de Engelse jeugd. Ook merkte hij dat veel kinderen spelen verzonnen uit zijn boekje "Aids to Scouting" (wenken voor verken- ners) dat eigenlijk voor mili- taire verkenners bedoeld was. Daarom besloot hij, mede door zijn ervaring met scouting, een kampje te organiseren voor 22 jongens op een eilandje voor de kust van Engeland. Dit was het begin van Scouting. Dit werd een zo groot succes dat hij een spel- programma opzette voor jongens van 12 t/m 16 jaar. Eind 1910 telde Scouting (toen nog padvin- derij) in Engeland al 110 000 leden. Ook zijn vrouw, Lady Baden



Powell zette zich in voor de padvinderij, en met name voor de Girl- Scouts, de meisjes dus, die er vanaf het begin af aan ook al bij wa- ren. Padvinderij verspreidde zich daarna snel over de hele wereld. Nadat Baden Powell in 1941 op 82-jarige leeftijd was gestorven, was men bang dat Scouting ook zou verdwijnen. Dat is dus niet gebeurd (anders lazen jullie dit niet), Scouting telt nu zelfs ongeveer 23 000 000 leden over de hele wereld.

Twee jaar na het kampje op dat eiland, kwam Scouting ook naar Neder- land. Het begon in Amsterdam en Den Haag maar al snel werden in het hele land groepen opgericht. Voor het samengaan in Scouting Neder- land waren er meerdere padvindersonorganisaties: zo had je de Neder- landse Padvindersonorganisatie (NPO) en de Nederlandse Padvinderson Bond (NPB). Deze gingen later (1915) samenwerken in de Nederlandse Padvinderson (NPV). Aangezien er ook meisjes waren die wel met Scouting

mee wilden doen, werd daar in 1933 ook een vereniging voor opgericht, het Nederlands Padvindere Gilde (NPG). In Nederland zorgden de toenmalige Prins Hendrik en de oud-minister van marine en staatsraad ervoor dat in Nederland Scouting sterk opbloede, en zo kwamen er door het hele land heen groepen padvindere. In 1932 was er voor het eerst een nationaal kamp, waar vele tienduizenden soortgenoten heengingen en Lord Baden Powell was er zelf ook. In 1937 was de wereldjamboree (een groot kamp voor alle verkenneren ter wereld) in Nederland. Koningin Wilhelmina opende de jamboree, en er kwamen 27.000 verkenneren en gidsen uit 45 landen. In de oorlog werd Scouting verboden, maar gelijk erna kwamen de groepen weer snel terug, en ging alles weer in het oude gangetje verder. Er kwam wel weer een nieuwe organisatie bij: de Nederlandse Gidsenbeweging (NGB).

In 1968 (een sprongetje vooruit) werden de eerste gesprekken gevoerd om tot een samenwerking te komen tussen de vier organisaties. Dit heeft succes gehad. In 1973 werden alle padvindere en padvindsters in heel Nederland ondergebracht onder een soortnaam: Scouts. Ook kwam er één vereniging: Scouting Nederland, en zo leven we nu nog steeds.

Maar laten we overstappen naar Woerden, want dat is voor ons nu eenmaal het belangrijkste. Om achter het grijze verleden van Scouting in Woerden te komen belden we eerst met de gemeentearchivaris van Woerden, om te vragen of hij ook nog iets had van de padvinderij in Woerden. Hij beloofde dat hij zou bellen als hij wat zou vinden, en jawel, een weekje later belde hij ons weer om te vertellen dat hij iets gevonden had. Dus wij met de fiets naar het stadskantoor, alwaar wij koffie én de kranten van 1949 kregen. Het artikel ging over de opening van het definitieve troephuis van de Karel Doormangroep. Ook stonden er enige namen in, en de behulpzame archivaris wist zelfs waar deze mensen woonden. Dus wij weer op de fiets, ditmaal naar de heer Bodegraven. Hier aangekomen worden wij vriendelijk ontvangen als blijkt dat wij twee Scouts zijn. Hij weet er niet zoveel meer van, maar al met al valt dat nogal mee. Wat hem nog zeer goed voor ogen staat was dat zij toen ook al huisvestingsproblemen hadden. Er waren toen één welpengroep en één verkennerengroep. Ik was als hopman bij de verkenneren gekomen en mevrouw van Eyken deed toen de welpenhorde. Later werd ik oubaas en toen ben ik ook nog groepsleider geweest voor een tijdje. Maar ja, als jullie nog wat meer willen weten moeten jullie bij mevrouw van Eyken zijn, want die weet er veel meer van. Zo gezegd zo gedaan, wij naar mevrouw van Eyken. Hier ook weer hetzelfde tafereel: "wij zijn van de Albert Schweitzergroep, padvindere dus, uit Woerden en wij zijn bezig met een artikel over de

De Padvinders hebben 'n eigen home

Opnieuw drukte aan 's-Gravensloot

Er zijn van die plekjes, en niet alleen in Woerden, die zo maar ineens in het middelpunt van de belangstelling komen te staan, terwijl zij daarvoor ietwat stiefmoederlijk bedeed werden en zich min of meer buiten de dorps- of stadsgemeenschap geplaatst voelden. In Woerden is het doodlopende gedeelte van 's-Gravensloot (in de volksmond weinig fijngevoelig: de groene bedstee), altijd 'n buitengewoon stille en landelijke buurt geweest, waar behalve de bakker en de slager (en misschien ook verliefde paartjes) weinig anderen de rust van het buitenleven kwamen verstoren. En nu opeens, of beter: langzamerhand is dat geheel veranderd. De voetbalvereniging, Sportlust '46, ging er een terrein aanleggen met al de drukke aanklevende daarvan en de „Schout bij Nacht Doormangroep” van de Ned. Padvindersvereniging bouwde in de nabijheid daarvan een nieuw troephuis.

En ziet, binnen enkele weken tijds kregen de bewoners zomaar tweemaal een muziekcorps op bezoek, beide malen voor een feestelijke opening van een en ander. Zo hebben dus vele oude en nieuwe Woerdenaars ineens deze landelijke gemeenschap ontdekt, laten we hopen tot voordeel van beide partijen.

Zaterdagmiddag dan werd het nieuwe troephuis van de padvinders officieel geopend en daarvoor was veel officiële belangstelling. Op het terrein van het nieuwe padvinderstehuis (gelegen naast de woning van de heer Helmond), zagen we o.m. de plaatselijke commissie bestaande uit de heren Bonneur, v. Nes en v. d. Giesen, de artsen de Vries, Dijk en v. d. Ree, inspecteur Oosting, opperwachtmeester v. Velthoven, de gemeentesecretaris de heer Beijer, de garnizoenscommandant, de districtscommandant van de N.P.V. Oubaas Bijlo en vele anderen.

Bij aankomst op het terrein, werd, terwijl „Excelsior” het padvinderslied „Hoort, zegt het voort”, ten gehore bracht, eerst de vlag gehesen, waarna natuurlijk het voorlezen van de padvinderswet volgde.

Het nieuwe troephuis is gemaakt van een legerhut en heeft dus een half-rond ijzeren dak. Door een fraai gemetseld entree en de ramen in een van de zijwanden is een mooi en tegelijk zeer degelijk geheel verkregen en we raden daarom ieder aan bij een event. Zondagswandeling ook eens naar dit nieuwe padvindershome te gaan kijken. Inderdaad een eigen

de geschiedenis van Scouting in Woerden”.

Dus wij naar binnen en hierdoor krijgen wij de rest van het verhaal. Zij weet nog goed dat zij als eerste met een groep begon in Woerden, voor de oorlog was er nog geen padvinderij in Woerden. Gelijk na de bevrijding begonnen we met de gesprekken en in september werd de groep opgericht. Als naam kozen we de Karel Doormangroep, Karel Doorman was een oorlogsheld en toen was dat nog heel belangrijk. Het uniform werd toen ook door iedereen fanatiek gedragen, want daar was je best wel een beetje trots op. Tenminste, uniform, we maakten van oude lappen een rok en een blouse, en veriden dan de stof groen. Ook de dassen maakten we natuurlijk zelf, ja, dat is nu wel anders met al die kant en klare (dure) uniformen. Na een tijdje hadden we zes nesten met elk acht gidsen, en verder nog zo'n 28 verkenners in 4 patrouilles. Het was toen voor sommigen wel moeilijk om in uniform te lopen, want je werd al snel vergeleken met de Hitlerjugend. Dat werd later wel anders, maar het was toch niet leuk. Als wij over de huisvesting beginnen vertelt ook zij

home, want u zoudt er verstand van staan als u hoorde op hoeveel plaatsen de padvinders reeds een tehuis hadden ingericht, waaruit ze telkens weer verdreven werden.

Majoor Bonneur, als eerste spreker, wees erop hoe hij bij zijn komst in Woerden de padvinders gevonden had in de Rijksgebouwen en hoewel 't hem zwaar viel, hij was verplicht ze heen te zenden. Toen spreker in 1948 in de plaatselijke commissie benoemd werd, had hij met de anderen alle krachten ingespannen om een definitief onderkomen voor de groep te vinden. Dank zij de prachtige medewerking van Notaris Minkema (betreffende de grond), een crediet van de Nutsspaarbank en zeer billijke bouwvoorwaarden van de fa. v. d. Heijden, was dit thans gelukt. Op verzoek van groepsleider Bode-

Uit:
Woerdensche Courant
27 Oktober
1949

dat daar altijd wel problemen mee waren. In het begin ging het niet omdat ik als lerares in Woerden werkte op de openbare school, en daar konden wij elke zaterdagmiddag terecht. Ik liet dan de verwarming branden en dan was het er warm genoeg om horde te draaien. Later kwam er een andere directeur en toen moesten we weg. We zijn toen naar de kruithuisjes op de singel gegaan. Omdat dat te klein was zijn we naar de rijnsstraat gegaan alwaar we de zolder van een schuur konden gebruiken. Zaterdagmiddags zaten wij er altijd met de welpen/gidsen en 's avonds kwamen de

graven ging. Oubaas Bijlo daarna tot de officiële opening over en memoreerde daarbij de waarde van de jeugdorganisaties voor de „opgroeiende” jeugd. Naar het geniale idee van Lord Baden Powell worden de jongens en meisjes in de padvinderij gemaakt tot mannen en vrouwen waar de maatschappij wat aan heeft. De padvinders moeten een eigen home hebben, waar ze werkelijk vrij zijn. Nu dit tehuis er is, achttespr. het zich een vreugde namens het district een nieuwe vlag te kunnen overhandigen. Oubaas Bijlo nam vervolgens niet de traditionele schaar, maar een versierde bijl ter hand en hakte het afsluitingskoord door, waarmee de symbolische opening was gebeurd. „Excelsior” zette met het spelen van het Wilhelmus aan deze plechtigheid luister bij.

In het troephuis, dat nog geheel leeg is, gaf groepsleider Bodegraven een uiteenzetting hoe alles (door de padvinders zelf) ingericht zal worden en wakte de heer v. Nes een ieder op de „boeren-boeldag” in het marktgebouw te bezoeken. Dat aan die oproep gehoor is gegeven, hebben we 's avonds gemerkt. Het was er minstens even druk als op een echte boeldag en de boeren-verkopers behoefden niet voor een rasechte deurwaarders opzij te gaan. De attracties waren vele en velerlei en het uiteindelijk doel, een flinke versterking van de „bouwkas” is zeker bereikt. Zelfs een oliebol- en patates-friteskraam ontbraken niet op het appel en we beloven u dat de dames er slag van hadden. Wie niet geproefd heeft, heeft veel gemist. Grote belangstelling was er natuurlijk weer voor het rad van avontuur en de heer Leeftang toonde zich een verkoper, zoals elke firma er graag een in dienst zou hebben. (Geen reclame, verslaggever.) In ieder geval, het geld rolde en daar was het de padvinders toch om te doen. Een metropopbrengst van f1060,- voor één avond en een verloting van f450,- mogen er in deze tijd toch zeker zijn. Proficiat.

verkenner dan troep draaien. We deden altijd veel aan handenarbeid, en ook wel de rest van het aanbod, maar erg veel konden we ook niet doen omdat veel dingen te duur waren om te doen. In die tijd hadden we ook een eigen zangkoortje, hiermee gingen we vaak in het ziekenhuis zingen. Het zomerkamp was natuurlijk de grote belevenis van het jaar. Wel moest één van ons een kampeerbrevet hebben (toen ook al zo'n probleem). We huurden dan meestal een bus af en dan gingen we met z'n allen naar een boerderij of een privé-landgoed om daar een week te verblijven, want toen waren er nog geen I25 padvindersterreinen. Het kampgeld was altijd zo'n I5 gulden, maar de mensen mochten ook bonnen meegeven, want daar moest je toen ook nog veel goederen mee betalen. In I949 kregen we dan eindelijk een vast onderkomen, een oude Rommihut (een ronde golfplaten loods) aan de 's Gravensloot. 's winters was het er koud en 's zomers was het er heet, maar ja, we hadden een eigen onderkomen. We moesten aan de eigenaar van het land, de heer Minkema een symbolische huur betalen van fI,- per jaar. In I952 liep net op zijn eind met deze groep. Toen mevrouw van Eyken wegging, ging er snel daarna nog wat leiding weg, en toen was het snel bekeken. Zo'n I4 jaar later zouden er pas weer padvinders in Woerden rondlopen. Paul Kwakkenbos - Hans Wolf met dank aan: Mevrouw van Eyken

Dnr Bodegraven

Dhr Peters-gemeentearchivaris.

Ik ben sinds september 1980 bij de welpen. Op 15 november werd ik geïnstalleerd. Om 10 uur wordt de vlag genesen, daarna doen we spelletjes. Soms doen we wat extra's. 27 februari is het baden powell dag. Eerst moesten we naar de stad, daar moesten we vragen wat voor dag het was aan de mensen. Als je bij de goede mensen kwam kreeg je een brierje, op dat briefje stond een tebus je moest wel 7 re-bussen hebben. Toen gingen we naar de boerderij daar was een groot kampvuur.

MARK

Ik zit op de zaterdagochtend. Ik vind het naar leuk. Onze groep heet de Albert Schweitzergroep. Ik zit in nest grijs. Het leukste spelletje vind ik vlaggeroef. Mijn hobbies zijn zwemmen en skiën. We hebben 5 kinderen in ons nest. Onze gids heet Leonard, de kinderen heten Gerard, Ard, Martijn en Gert

GERARD

Twee andere groepen die na de oorlog in Woerden actief zijn geweest, maar die wij slechts kort kunnen behandelen daar wij hierover bijna geen informatie konden krijgen, waren de Kardinaal de Jong-groep en de Folke Bernadottestam. De Kardinaal de Jong-groep was een rooms-katholieke verkennergroep, die geleid werd door een aalmoezenier. Deze groep had altijd bijeenkomst in het pastoraat (tegenwoordig beter bekend als de Jac. Hermans) en volgens onze inlichtingen is er met deze groep gestopt in 1951. Een andere groep was dus de Folke Bernadottestam. Deze stam had een open karakter (dus voor alle godsdiensten), en er waren verkenner en voortrekkers. Zij kwamen altijd bijeen op de Torenwal, alwaar zij een zolder hadden van de familie Markowits. Hun naam hadden zij ontleend aan graaf Folke Bernadotte, een Zweeds diplomaat die ongeveer hetzelfde werk deed als Henry Kissinger een tijdje geleden: Vrede brengen tussen de Israëlis en de Palestijnen. Folke Bernadotte werd toender-tijd vermoord tijdens een vredesmissie in het midden-oosten. De groep had altijd goede kontakten met de Zweedse Ambassade, en met de weduwe Gravin Bernadotte. Deze groep werd in 1955 opgeheven, door gebrek aan belangstelling.

Wij gaan met het zomerkamp naar Arnhem en dat vind ik leuk. Daar blijven wij een week en dan gaan we nutten maken en speurtochten lopen en dat is heel leuk.

LEONARD

Inderdaad, in 1966 zou er pas weer een nieuwe groep opgericht worden: de Albert Schweitzergroep. Maar laten we eens kijken hoe die oprichting ongeveer in elkaar heeft gezeten.

In het najaar van 1964 kwam er een brief van het noordburo or wij, jaap en brannie, kontakt wilden zoeken met een groepje mensen in Woerden die bezig waren een padvindersgroep op te richten. Deze mensen, o.a. mevrouw Budelman, de heer van Luyck waren aan het zoeken naar leiding en mensen. In 1965 werd een eerste vergadering belegd in de stationsrestauratie in Woerden. Na dit gesprek brachten we een paar bezoeken aan oud-padvinders, vrienden en mensen uit het verenigingsleven. Ook werd er een kontaktpersoon aangewezen voor de kranten (Woerdense Courant, Rijn en Gouwe). Nadat het berichtje in deze kranten verschenen was kregen we gelijk al enige hoopvolle reacties: Ben en Marina Oudewesseling, Arie Verneul, en Sjaak Berends, en een aantal kinderen die zich alvast opgaven. Ondertussen is het alvast september 1965. In het Concordia wordt een soort oprichtingsvergadering gehouden. Een gesprek dat later met de burgemeester volgde leverde ons een afgedankt kleedhokje op de Utrechtsestraatweg op. Omdat dit erg klein was en er veel vernield was toen we erin trokken, begonnen we praktisch tegelijk al weer uit te kijken naar een ander onderkomen. Zo gezegd, zo gedaan. Het bestuur ging maar weer eens naar de burgemeester, Ter Haar Romeny, toe. Hij vertelde dat men misschien een zolder in het arsenaal voor ons had, maar dat kon nog even duren! Er zijn zelfs serieuze plannen geweest om de zolder van de Pius-X school van een vloer te voorzien, waarbij zelfs een onkostenraming is gemaakt. Waarom dit niet doorgegaan is, is niet meer te achterhalen, waarschijnlijk omdat er al gidsen zaten op een andere zolder. Dus werd er zelf naar een oplossing gezocht. Die kwam er vrij snel, na enige maanden vertrokken we uit het kleedhok, en gingen de welpen naar de verwarmde kantine van de heer Brak, en de verkenneren aan de overkant in een oud pakhuis van Van Dijk, naast de jeugdhaven. Eind 1966 (kerstmis dus) begint de eerste kerststukjesactie. De stukjes werden verkocht in de smederij van Verneul in Barwoutswaarder. Eigenlijk gestart als goed doel voor bejaardenhuizen en ziekenhuizen, ... maar we hadden ze zo leuk gemaakt dat we ze gingen verkopen. De plantsoenen die nu stelde bakfietsen beschikbaar en de stukjes kosten f2,50. Toen twee jaar later een bakfiets over de Parijse-Brug heen een auto ramde, zijn we met de bakfietsen gestopt. De leden en leidsters zijn intussen rilk in aantal uitgebreid: 24 verken-ners, 30 welpen, en 14 man/vrouw leiding.

Padvinderij in de belangstelling
Eerste welpen in Woerden geïnstalleerd

STANWEEKEND DUITSLAND

(een poetische uitspatting)

2 maart

slaperig, mar, duf,
in een toestand zeer labiel
kropen wij in een automobiel
Scheurend door Hollands
Duistere dreven, door de wind
En weer, op naar Duitsland zeer
gezwind

Na veel dwalen over d'autobann,
Met vliegend vaan
(een bierrles van één meterhoog
wel te verstaan)

Kwamen we aan
Op het kampterrein
Waar wij na uitgerust te zijn(?)
Onszelf weer vermoeiden

Bergen beklimmend, steden bezoekend,
vloog de dag voorbij.

Waarbij wij bijna vergaten
Voedsel in te kopen.

's Avonds in een café vertoevend
En om tien uur slaap behoevend
In de slaapzak gekropen

3 maart

Na ontwaakt te zijn
Hetgeen ons bracht veel pijn
Ontbeten wij uiuiuitgebred.

Aan

Brood met kaas, kaas met brood,
(Vr)aten wij ons temet dood
Waarna wij vertrokken.

Snellend over s Herens wegen
Stoppende in den Bosch,
Om te Chinezen,

Kwamen wij 's avonds thuis aan
Vol sterke verhalen, en vroeg of laat,
Zijn wij naar bed gegaan

Om de evt. schadelijke gevolgen te ontgaan.
(herpl. april '74) Theodorus W. Goethe.

In 1975 kwamen wij weer in huisvestingsmoeilijkheden. Onze boerderij (Houttuin Sluipwijk) zou moeten verdwijnen. In de plaats van dit stukje polderlandschap zou er een sportcentrum moeten komen met tennisvelden en een midgetgolfbaan. Toen het bestuur van deze zaak hoorde ging men gelijk naar de gemeente en heeft daar krachtig geprotesteerd tegen plannen die de sloop van Houttuin Sluipwijk noodzakelijk zouden maken. Er zijn in de gemeenteraad reelle discussies over deze zaak geweest. Een tegenstander van handhaving van de boerderij was Dhr Groen. In een raadsdebat noemde hij de boerderij een aanfluiting voor Woerden, schandelijk en weggegooid geld. Al met al waren wij met de boerderij nog heel tevreden. Na een grondige verfbeurt van de buitenkant zag hij er, wat ons betreft, betre uit dan ooit tevoren. Omdat wij zeeverkenners hadden konden wij daar eigenlijk ook niet weg. De linschoten was een ideale vaart om aan te zitten, want deze staat in verbinding met de grote waters in West-Nederland. Vandaar dat een aanbod om in Kromwijk te gaan zitten werd afgewezen door ons, echter niet alleen door ons, want de heer Groen, commissie openbare werken, vond ook dat weggegooid geld om zo'n wrak te laten opknappen. Niet alleen het bestuur bemoeide zich met deze kwestie, ook het hoofdburo van Scouting Nederland schreef diverse brieven naar de gemeente. Een kort citaat: "Indien deze plannen zouden worden uitgevoerd zou dat een onherstelbaar

verlies betekenen voor Scouting, niet alleen voor de Albert Schweitzer-groep, maar ook voor het district, dat vele activiteiten, in dit zeer gunstig gelegen gebouw, houdt. Er werd echter niet alleen op hoog nivo over deze zaak gepraat, ook leden waren hiermee bezig:

mei 1975
Aanfluiting?

Wanneer de heer Groen zegt dat de boerderij Houttuin-Sluijwijk een aanfluiting is voor de Middellandpolder, is dat een volstrekte omkering van zaken. Niet Houttuin-Sluijwijk, maar de mijnoeren guleus gekost hebbende kantoorcomplexen zijn een aanfluiting voor de Middellandpolder. Dat dit voor Woerdens groei en welvaart noodzakelijk is geweest doet aan de feitelijkheid van deze constatering niets af.

Nu het er op begint te lijken dat na een zwakke lancering en zoiets als een jeugdbeleid lijkt te groeien moet het nota bene uitgerekend iemand van de KVP zijn die dit met de linkerhand denkt af te kunnen doen. Alzo in jeugdwerk niet veel meer factoren een rol spelen dan het vereiste aantal kubieke meters. Daar getuigen nogal wat nieuwbouwwijken van na de oorlog van waar men in flatgebouwen ruimtes creëerde voor jeugdwerk. Dat zijn nu, en terecht, rijwielbergplaatsen geworden. Een actief gemeentelijk jeugdbeleid houdt in grote mate rekening met de wensen van de jongeren zelf. Jeugd en jongerenwerk is in nog al wat politieke programma's opgenomen. Wanneer andere politieke partijen onvoldoende tegenwicht bieden tegen deze vormen van barbarisme, ja, dan zullen de partijpolitieke grutters in Woerden het wel winnen.

Arme padvinders, er zijn belangrijker doelstellingen dan de uwe!

W. Littel.

J. Sluiterstraat 3, Woerden

Naschrift redactie

Zoals de brieven schrijver de zaken stelt vinden wij eerlijk gezegd toch wel erg eenzijdig. Inderdaad heeft de heer A. Groen Houttuin-Sluijwijk een aanfluiting genoemd voor de Middellandpolder. Dat de heer Groen echter „met de linkerhand de zaken denkt af te doen“ moeten wij toch bestrijden. Wij hebben, althans zo is dit bij ons overgekomen en ook geschreven, uit het betoog van de heer Groen begrepen dat hij juist voor de padvinderij een beter onderkomen wil. Hij wees namelijk op de twee in aanbouw zijnde houten verenigingsgebouwen van de duiven- en vogelvereniging. „Waarom“, zo vroeg hij zich af, „is iets dergelijks ook niet voor de padvinderij mogelijk?“ Dat u de kantoorcomplexen in de Middellandpolder een aanfluiting vindt is uw constatering. Dat Houttuin-Sluijwijk een aanfluiting wordt genoemd is een constatering van de heer Groen. Hierbij moet nog wel worden opgemerkt dat op grond van rapporten is gebleken dat de omstreken boerderij in een zeer slechte staat van onderhoud verkeert. Dat de brieven schrijver het optreden van de heer Groen een vorm van barbarisme noemt gaat, dachten wij, toch wel iets te ver.

Planologie ?..

Ik ben al aardig oud, eens liepen er koeien en kippen, varkens en schapen in mij rond.

Ik keek uit over sappige weiden, om mij heen alagen sloten

Op een kwade dag haalde men alle dieren weg, er kwamen trouwe nieuwe voor in de plaats.

Zij maakten muziek en dronken veel.

Boven in mij kwamen padvinders te wonen

~~Nog steeds keek ik uit op de weiden.~~

Enkele jaren geleden, zag ik de bulldozers en dragliners komen.

Er kwam een asfalt (ponton Houttuin) baan, een glazen paleis en een blauwe stulp.

De weiden zijn er niet meer.

Padvinders krioelen nu overal door mij heen.

Er komen er steeds meer, soms is er nog muziek.

Ik ben dan wel erg oud, en zo zie ik er ook uit, maar mijn constructie is nog erg goed.

Een race-lift kan mij erg goed doen

en dat kost, heb ik binnen in mij noren vertellen f 8500,-.

Het land om mij heen zou daarvoor ook weer bruikbaar en esthetisch verantwoord gemaakt kunnen worden
MAAR ik moet weg, zeggen ze

ik pas planologisch en esthetisch niet.

Als ik aan vroeger terug denk vind ik eigenlijk het glazen paleis en de blauwe stulp niet passen, maar wie ben ik..

Ik ben de beklaagde, niet de aanklager.

Het krioelt binnenin mij, en die willen mij ook niet kwijt, U wel?

Als U mij ook niet wil ruilen voor een sportcentrum, laat dan eens wat van U horen.

Ik wil nog niet weg, alstublieft.

Karin, het eind van het liedje was dat we toch uit deze boerderij moesten. Na lang gepraat besloot de gemeente dat er op de plaats van de oude boerderij een bowling-centrum zou komen. We mochten spullen die we nog nodig hadden uit het gebouw slopen, en dan moesten we wegwezen. Al met al was het aanbod dat we toen van de gemeente kregen beter dan de boerderij die we nu nog hadden: We kregen de Midlnadhoeve, zo'n 200 meter meer van de linschoten af dan Houttuin Sluipwijk. Net voor de zomervakantie begonnen we aan de verbouwing van deze boerderij. Er moest ontzettend veel aan gedaan worden. Op de deel moesten de giergoten geloopt worden. Er moest een komplette zolder in getimmerd worden. Er moest verwarming aangelegd worden, in de schuur moest ook een nieuwe zolder komen, want deze was geheel doorgerot, de paardestal moest gesloopt worden, en betegeld worden, zodat daar de winterstalling voor de boten zou kunnen komen. In alle opzichten is de gemeente ons daar goed in tegemoet gekomen. Zij zorgden ervoor dat het rieten dak van de Boerderij en de hooiberg gerestaureerd werden, alle ramen werden gemaakt en geschilderd, en aangezien wij de boerderij zo goed geïsoleerd hadden, gaven zij ons ook nog centrale verwarming in het hele gebouw. Na enkele maanden hard werken door leden en ouders konden wij in september deze nieuwe boerderij openen. De hooiberg had gelijk voor jaren zijn plicht gedaan, want het verschaftte eenieder een droge plek: juist, U begrijpt het al, het regende pijpestelen. De officiële opening werd verricht door burgemeester bos, die met een bijl een touw doornakte, waarna een groot doek van lakens naar beneden kwam zetten. Daarachter stond een halfvergane keukentrap met een bord erop, waarop stond: Scouting Midlandhoeve. Hierna werden er diverse activiteiten ondernomen, de meeste echter binnen, want iedereen had het na één nat uniform wel bekeken buiten.

In de maanden na de opening werd het overige deel van de werkzaamheden opgeknapt: sanitaire voorzieningen, een leidershok voor de welpen en de verkenners, een keukentje voor de zeeverkenners etc. etc. Natuurlijk was er nog veel te doen, zelfs nu nog!?. Zo gingen er enige jaren vredig voorbij, er veranderde veel leiding (natuurlijk) er waren zomerkampen en herfstkampen.

NOU JA? ZO RUSTIG ?



Opgedragen aan de groepsraad.

Sinds pas heb ik ondervonden dat er bij de landverkenner(s) (woensdag- en donderavond) een tuchtraad is. Mijn diepe verontwaardiging hierover zal ik zeker laten blijken. De voorzitter is K.G. en ene H.v.D., en een zekere zeeluis, ja jullie horen het goed, een zeeluis, Willem. Ik klaag hun aan wegens: A) artikel 1: mishandeling van padvinders

B) artikel 2: Uitputting der verkenner(s) (zakdoekje leggen doen)

C) artikel 10123: Het kou laten lijden in de nacht

D) artikel 119: Het wakker maken van padvinders in de nacht.

Daarom vraag ik namens alle getroffenen (dus de desbetreffenden) mensen die dit misdadig lot hebben ondergaan (ik spreek over het kamp in Austerlitz) dat de groepsraad iedere vorm van tucht wil verbieden. Want dit onmenselijk gedrag dat wij wel misdadig mogen noemen zal zo niet langer meer mogen voorkomen. Wel, dan zal ik deze petitie bij de UNO aanbieden tot bescherming van de mensenrechten.

Met alle hoogachting uit allermaam een zwaar getroffenex, Hans van Vliet.

De reacties op dit artikel vulden in die tijd ongeveer een hele scoutkoerier, waar overwegend wel in naar voren kwam, dat gekwetste leiding dit als een uitstekend middel ter bestrijding van oproer, muiterij e.d. beschouwde.

Om niet te vergeten, in 1976 hadden we ons tienjarig bestaan, ditmaal was er een kampje in Austerlitz georganiseerd, met een speurtocht voor alle leden en ouders. In 1977 waren er op de boerderij schijnverkiezingen, waar alle fanatiekelingen en niet-fanatiekelingen hun ideeën in een partijprogramma naar voren konden brengen. Bekende partijen in die dagen: de A.P.P. (algemene padvinders partij), de Hansen-partij, en de partij van losbandige leden.

Een heel groot welkom was er voor hetgeen de seniortroep van de woensdagavondgroep had opgericht, speciaal onder de oudere leden: de bouw en oprichting van de eerste en enige scouting bar in Woerden.

Naast een flink stuk gezelligheid was het ook een inkomstenbron voor de groep dus hij was zeer welkom.

Ook deden we een keer mee aan de JOTA. De Jamboree On the Air. De boerderij werd omgebouwd tot radiostation, te herkennen aan de antennes die buiten opgesteld waren. Ook waren wij zoals al vele jaren aanwezig op de Koshare Trail.



Door een teveel aan leden werd de woensdagavondtroep in 1976(?) gesplitst in een woensdagavond- en een dinsdagavondtroep. Na de oprichting van de dinsdagavondtroep draaide de woensdagavondtroep nog met ongeveer 16 leden, de dinsdagavondtroep groeide voorspoedig en zat al snel met zo'n 30 leden. Zij gingen in 1978 naar Duitsland op zomerkamp en in 1980 werd een buitenlands kamp herhaald, ditmaal in Luxemburg. Een kampje dat in 1976 de kranten weer eens haalde was het winterkamp van de woensdagavond in Drunen. Hieronder volgt een (uitgebreid) verslag van dit kamp:

"Siberisch bivak in Drunense Duinen"

"Bevroren en gekrompen schoenen; een iglo als tent; ijs in plaats van pudding.". Dit zijn de vorstherinneringen waarmee een veertien verkenner van de Woerdense padvindergroep Albert Schweitzer thuiskwamen na een vierdaags Siberisch Bivak in de Drunense Duinen. (Aldus de Rijn en Gouwe van 31 december 1976.) Met een grote foto van de "stoere knapen". Maar als je nu denkt dat dat alles is wat er over dit kamp geschreven kan worden, nee je het wel mis. Vandaar dit verslag van mij over deze vier dagen. Maandagochtend vertrokken we uit Woerden met vier auto's. Alle bagage zat op een aanhanger. Rond elf uur kwamen wij aan in Drunen, op het terrein, Pellenoord. Alle bagage werd naar ons terrein gereden, dat tegen de duinen aanlag. Hierbij was Kees Gerritse nog zo vriendelijk over een gasstel en een doos met potten en flessen heen te rijden. Eerst werd natuurlijk het kamp opgebouwd, en daarna kregen wij de gelegenheid inkopen te doen in Drunen. Er werd veel te laat begonnen met eten koken, dat daardoor in het donker moest gebeuren; rampzalig resultaat: lauwe bruine bonen, met ijskoude uien en augurken, en saromapudding toe. Om een beetje warm te worden deden we 's avonds een spel, waarbij één partij de heuvel van de andere partij moest bestormen, en proberen te veroveren. Deze heuvel, de commandoheuvel is een van de hoogste punten van de duinen, en heeft zeer stijle hellingen. Vol zand, maar wel warm kwamen we weer in het kampterrein terug. De volgende morgen: bang-bang-bang.... (krachtig scheldwoord). Wie zit er op die tent te timmeren? Geen antwoord. Even om de hoek kijken. PATS! Gejuich, raak, nat én koud. U begrijpt het al: sneeuw. En niet zo weinig ook. Het vroor nog steeds flink. En als iedereen wakker, én uit bed is kan de leiding moeilijk achterblijven. Na het ontbijt werd er een sneeuwballengevecht gehouden, wat uiteindelijk een wandeling van anderhalf uur werd. Een prachtig gezicht trouwens, al die met wit bedekte duinen en bomen. 's Maandags nad de boer wat bomen aangewezen, die omgehaald mochten worden. Hier hebben we ons 's middags mee bezig gehouden. Er werd dit keer vroeg genoeg met eten begonnen, zodat wij tegen 7 uur overvloedige, maar vooral gloeiend hete boerekool met worst kregen. 's Avonds hielden we een dropping. De ploegen werden een voor een aan de andere kant van de duinen neergezet, en moesten op kompas koers teruglopen door de duinen. Toen we weer terug waren in het kamp, hoorden we dat het die nacht pas echt menens zou worden, min tien tot min vijftien graden celsius. En het werd menens, menigeen kon de volgende morgen niet in zijn schoenen komen: totaal bevroren, en met geen twee man in model te krijgen. Een broek, die nat was geworden en buiten had gehangen brak toen we hem eraf haalden. Het kwik kwam die dag niet boven de -5°C. Om vijf uur werd er met koken begonnen. Het begon alweer stevig te vriezen. De soep werd op het gas gezet en was tegen half acht klaar. Het wachten was op de hutspot maar het gas ging uit. Voordat we ons af gingen vragen hoe dat zou komen, hebben we eerst maar de soep genuttigd, opdat deze niet koud zou worden. De oorzaak was daarna makkelijk te vinden: het ijs stond op de gasfles, en bij het schudden kwam er vloeibaar gas naar buiten. Er was maar één oplossing: de fles bij het vuur zetten. Tegen tien was de hutspot goed. Daarna werd er een nachtelijke wandeltocht door de duinen ondernomen maar na vijf minuten gestaakt, omdat diverse schoenparen bevroren (dat kenmerkt zich door kamonharde schoenen, die noutachtig aanhoren als er op geslagen wordt. Een maal terug werd er

besproken hoe en de volgende dag opgeruimd moest worden. De volgende morgen werd er tien uur in bed gebleven, het was te koud om voor die tijd iets te doen. Nadat er gegeten was werd de persoonlijke bagage ingepakt, en daarna kwamen de tenten aan de beurt. Dat was geen makkie, want die waren ook van onder tot boven bevroren. In de bungalowtenten begonnen zich al ijspegels te vormen, terwijl er aan de buitenkant gewoon een laag ijs op stond. De leiderstent (een vierpersoons katoenen Walker) kwam er niet geheel zonder kleerscheuren vanaf. De haringen van de PL's tent moesten met een bijl uit de grond gehakt worden, zij zaten te vast in de vorstlaag van ongeveer 20 centimeter. Ook de grondzeilen zaten aan de grond vastgevroren. Eindelijk, zo rond 3 uur konden we weer terug naar Woerden. Aangekomen op de boerderij werden we met een heerlijke kop koffie opgewacht door een fotograaf en een journaliste. Het resultaat van mijn bezoek heeft u in de krant kunnen lezen. Hierna werden de tenten nog uitgehangen, en konden wij naar huis.

G.J. - Takkenkamp
(herplaatsing januari 1977)

Rond onze boerderij werd het ondertussen steeds drukker. Niet alleen groeide ons ledental weer, ook het aantal kantoorpanden werd in de laatste jaren sterk uitgebreid. Ons vrije uitzicht vanaf de oude boerderij is ingewisseld voor noge kantoorgebouwen, maar ja, de vooruitgang is niet te stuiten.

Paul Kwakkenbos

met dank aan : Jaap Landman

Mevrouw Blankenstein.

.scouting kort.

- De boten van de zeeverkenners liggen weer in het water. Na de winterrust, waarin de boten van een nieuw kleurtje werden voorzien (blauw en geel) nopen de zeeverkenners binnen korte tijd weer te gaan zeilen.
- De dinsdagavondtroep heeft, mede met het oog op de komst van de Engelsen op 22/23 mei alle patrouilletenten van goede stokken voorzien, die, voor iedere tent apart, een andere kleur hebben gekregen.
- Juist, de Engelsen komen dit jaar in de week van 22-29 mei weer naar Holland. Zij zullen voor het eerst ook met enige welpen komen. De totale groep, zo'n 25 man, zal samen met de dinsdagavondtroep enige dagen gaan kamperen in de Drunense Duinen.
- Het werk aan de kampvuurkuil schiet aardig op, de beschoeingen zijn voor het grootste deel aangebracht, er moet alleen nog een laatste laag bielen op komen.
- Het speelveld, voor de schuur, is nog niet veel, er ligt zand en er zijn stenen. Het werk wordt uitgevoerd door Hoveniersbedrijf de Aar, en zal in de zomermaanden worden afgemaakt.
- Naast de boerderij is het terras voor de bar en andere doeleinden betegeld, zodat men er, met het zonnetje in aankomst, warm kan gaan zitten.

merk en type	prijs	afmetingen l x b	volume oppervlakte	vulling		materiaal gewicht	materiaal binnenlijk gewicht	materiaal buitenlijk gewicht	gebied van - tot	toepassings- gebied	afwerking	sterkte	kleurduurzaamheid	krimp	bestend tegen wasen	praktijkproef	totaal beoordeling
				g	l)												
BORCUTEX 250g m ²	55	197x72	***	1490	pe	262	V	V	12	26	+	++	-	-	+	□	redelijk tot goed
BORCUTEX 300g m ²	60	195 x 72	****	1670	pa	324	V	V	10	23	□	++	-	-	+	□	redelijk
CARAVAN Stripes	95	208 x 74	****	1820	peh	284	V	V	8	22	+	++	-	□	□	+	goed
CROWN BEDDING Taurus	45	184 x 74	***	1150	pe	257	v pa	pa	11	24	+	□	++	□	+	+	goed
DELTEX Polystar 350 g/m ²	55	193 x 72	*****	1690	pe	362	v/pa	v	8	24	+	++	+	-	□	--	redelijk tot goed
EMHA Poly-acryl 1200g	26,95	183 x 75	***	2260	a	379	pe/k	k	11	25	-	□	-	□	-	+	redelijk
F.A.N. Eiger 88972	80	188 x 75	*****	1940	pe	391	k	v/pa	8	22	+	+	+	-	□	+	redelijk tot goed
REETIME 225 g m ²	55	186 x 69	***	1520	pa	303	V	v/pa	10	23	□	□	+	□	□	+	goed
HEMA art. no. 82200283	44,75	182 x 71	***	1170	pe	267	v/pa	pa	11	24	+	++	+	□	+	+	goed
HEMA art. no. 82200284	65	188 x 73	****	1330	pe	305	v/pa	pa	10	23	+	-	++	+	□	□	goed
A.C.T.	27	181 x 74	***	2000	b	364	V	V	11	25	+	□	-	-	-	--	matig tot redelijk
POLYDAUN Apollo	59 ²⁾	182 x 75	**	990	rex	158	k	pa	14	23	+	□	+	□	□	□	matig
POLYDAUN Beach Club ¹⁾	79	191 x 70	****	1560	pe	360	V	V	10	23	□	-	+	-	□	+	redelijk
POLYDAUN Nomad Hike	95 ²⁾	186 x 69	***	1530	peh	279	v/pa	pe	8	21	+	++	-	++	+	+	goed
POLYDAUN Sunnybed	105	188 x 71	****	1850	peh	366	V	V	4	19	+	-	+	-	□	+	goed
POLYDAUN Tramper	65	205 x 72	***	1800	pe	321	V	V	8	23	+	-	+	-	□	+	redelijk tot goed
POLYSTYLE Style 2	79	204 x 74	*****	1890	pe	342	V	V	7	21	+	-	-	-	□	+	redelijk
VEDERA Arosa	80	182 x 73	***	1590	pe	306	V	V	10	24	+	-	+	-	□	□	redelijk
VENDEX CAMPING Standaard	59,75	178 x 73	***	1560	pe	334	v/pa	v/pa	10	26	+	++	++	-	+	+	goed
Donzen slaapzak	310	203 x 73	***	1680	d	200	k	k	9	23	+	++	++	-	+	+	goed

fabrikanten/importeurs

A.C.T.: A.C.T., Gilze, 01615-4911

BORCUTEX: Bortex, Rijssen, 05480-5091

CARAVAN: Kelly Hansen, Den Haag, 070-839273

CROWN BEDDING: Crown Bedding, Amsterdam, 020-930980

DELTEX: Deltex, Delden, 05407-2114

F.A.N.: Westwinter Agencies, Lelystad, 03200-28191

REETIME: Borsumij Sport, Elten-Leur, 01608-15950

HEMA: Hema, Amsterdam, 020-793333

POLYDAUN: Polydaun, Zevenaar, 08360-26990

POLYSTYLE: Dreamstyle, Zevenaar, 08360-30928

VEDERA: Knoffenbelt, Enschede, 053-324091

VENDEX CAMPING: Vroom & Dreesmann, 020-5959111

+ = zeer goed
 + = goed
 □ = redelijk
 - = matig
 - = slecht
 - = niet onderzocht

1) identiek aan de Vindex Camping Leng
 2) inclusief opbergzak
 3) hoe meer bolletjes, hoe groter het volume
 4) pe = polyester
 peh = polyester hofte vazel
 a = mengsel div. materialen
 b = hoofdzakelijk polyester
 rex = rexotherm
 d = sanddons 65%

v = viscose
 pa = polyamide
 ps = polyester
 k = katoen
 5) licht-, zweet- en wrijfschade gelaten alleen voor 'de' onderzochte slaapzak. Geef de slaapzak in een andere kleurstelling aan een ander resultaat geven
 6) mag ook chemisch gereinigd worden

uit: consumentengids
mei 1981

TEXT

SLAAPZAKEN

Als je een slaapzak gaat kopen, moet je niet op het uiterlijk van dit vervangingsbed argaan, maar op het gebruik, dus: Wat ga je ermee doen?

Wil je 's zomers een week op zomerkamp, of vind je het leuk om 's winters in het noorden van Zweden te zitten, of wil je beide...

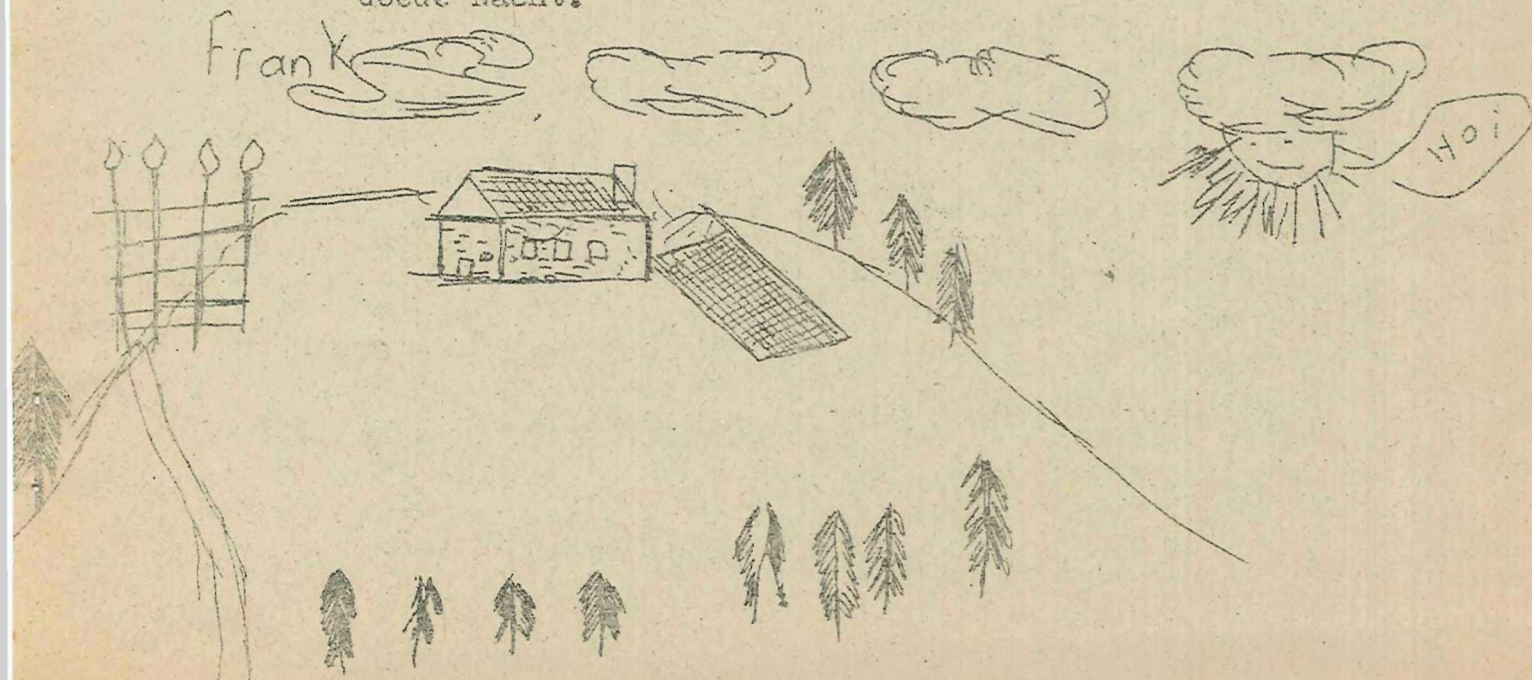
Je snapt wel dat je er dan op moet letten of je slaapzak wel warm, of juist vrij koel moet zijn. Andere dingen die je keuze kunnen bepalen zijn: volume en gewicht, als je er met de rugzak op uit gaat moet hij zo licht mogelijk zijn, want dan tellen alle grammen mee, ga je met de auto dan maakt het gewicht en de omvang niet veel uit. Je hebt zomers- en winterslaapzakjes, de laatste zijn meestal gemaakt met een dons- vulling, dat is lekker warm, het gewicht van dons is laag, en zijn ook klein opvulbaar. Andere vullingen (voor zomerslaapzakken) zijn zwaarder, dus je hebt er meer gewicht van nodig om net zo warm te liggen. Het nadeel van dons is dat net vrij duur is. Voor een goede nachtrust is het tevens net prettigst om een katoenen binnenkant te hebben (de omslag dus), nijlon voelt namelijk wat "klef" aan, bovendien laat het transpiratievocht slechter door dan katoen. Zorg er ook voor dat je slaapzak niet te kort en te smal is. Je moet je goed kunnen bewegen in een slaapzak (dus breed) en een koude nacht is niet lekker met blote schouders!

tot slot nog twee tips: -Zorg ervoor dat je een slaapzak koopt waarvan de rits goed dicht blijft als je erin ligt.

-was een slaapzak niet te vaak, de warmteeigenschappen gaan dan verloren, dons mag nooit chemisch gewassen worden, er zijn speciale wasmiddelen voor, je kan ze kopen in de speciaalzaak.

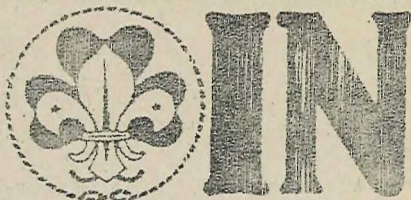
Goede Nacht.

Frank

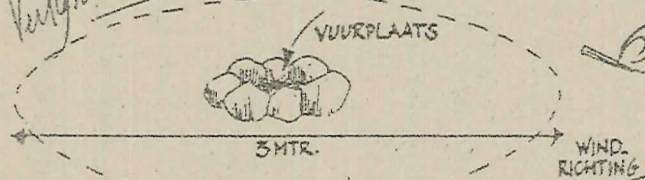


„Vuur maken“

iets anders dan
flikje steken!



Veiligheid voor alles



Zoek je vuurplaats met zorg; is er geen zandplek of andere brandvrije plek, steek dan een plag weg, welke je later weer terug kunt leggen.

De tuipen in de basis van elk tuur; verstik het niet door de bakjes te dicht op elkaar te zetten. Laat aan de kant vanwaar de wind komt een opening waar het vuur ontstoken kan worden.

Snelle aanmakers...

BERKEBAST
(BRAND ZONEL NAT ALS DROOG; NIET VAN BERKE-STAM SCHEUREN)

DODE TWIJGEN
(BIJ REGEN DODE TAKKEN VAN ONDERKANT BOOM PLUKKEN)

VURSTOK
(GEMAAKT VAN DODE TAK M.B.V. MES OF BIL)

STEEVUUR

Voor een klein vuur onder 1 pan is een steervuur goed geschikt; de polsdekkende hardhouten stukken (eik, beuk) worden steeds naar het midden geschoven.

PAGODEVUUR

Voor een groot vuur (karnisvuur) is een pagode-vormige opbouw rond een tuip erg geschikt; hoe groter het grondvlak des te groter en hoger wordt het vuur. Hou de vuren in windrichting goed in het oog.

STOEL- OF REFLEKTORVUUR

Als het hout rochtig is, dan kun je het op deze manier niet drogen. Bij niet sterke wind kan de stoel dienst doen als reflector; de warmte wordt dan weer kaatst naar het te bakken gerecht!

JAGERSVUUR

Dit simpele kookvuur bestaat uit twee moeilijk brandbare stammen of rjen stenen zo dat ze samen een geul vormen. Daar waar de wind in komt, is de geul het breedst en loopt geleidelijk smaller toe. De pannen op het smalle gedeelte krijgen de meeste warmte!

Ein jagersvuur met een ophangstok op twee rookstokken noemen we een kouthakkersvuur!

ZWERVERSVUUR

Blijf je slechts voor korte tijd op een bepaald plek dan gebruik je een zwerversvuur. De pan wordt aan een kraan boven een steenvuur gehangen; mogelijk de kraan maken het mogelijk de pan te verhangen.

GOEDE HOUTVUURPANNEN ZIJN GEMAAKT VAN DIK ALU-RICHELS E.D., DES TE HAKKELIJKER ZIJN DE PANNEN SCHOON TE HOUDEN...

HOUTHAKKERSVUUR

Voor doof je met water. Eerst het vuur verspreiden; en nog eens bespreiden, dan de resten verspreiden bij het vuur weggeven voor je resten kunt inpakken!

Albert Schweitzergroep 15 jaar.

De festiviteiten werden ingeluid door een openingswoord van Jaap Landman. Hij verklaarde in het kort het wel en wee in deze vijftien jaar Scouting. Hierna werd de groepsvlag gehesen en kon het feestprogramma, een fietspuzzeltocht en een bingoavond, van start gaan.

Door het redelijke weer was er een grote opkomst. Er werd om de vijf minuten vertrokken voor de fietspuzzeltocht. De welpen vertrokken onder leiding van leid(st)ers, de groteren op hun eigen. De fietspuzzeltocht voerde de deelnemers door één van de mooiste delen van Nederland. Het gebied van Herman de Man werd doorkruist via het Linschootse Bos, de Lange Linschooten, en verder ging het naar Oudewater. Hier werden de benen gestrekt, wat zeker de moeite waard is in dit mooi gerestaureerde stadje, met zijn heksenwaag. Vervolgens ging het in Oudewater naar rechts, richting Papekop. Net voor dit plaatsje kon een verfrissing genuttigd worden.

Na een aantal moeilijke vragen kwam Woerden wederom in zicht.

Op de boerderij stond de soep gereed. De deelnemers die als beste geëindigd waren kregen voor deze prestatie een kleine attentie.

De leden kregen als aandenken aan deze dag hierna het jubileum embleem van de Albert Schweitzergroep uitgereikt.

De vrienden, ouders, en kennissen van de leden kregen een sticker or een button. Dit eerste programmapunt werd daarna afgesloten. Het was, mede door het mooie weer een geslaagde ochtend.

's Avonds was er voor leden, ouders en belangstellenden nog een bingoavond. Het woordje 'bingo' viel op de gezellige, volle deel regelmatig te beluisteren. Er werd met rode koontjes gespeeld om de prijzen, die aantrekkelijk stonden uitgesteld op de tafel. Tijdens de avond was er in de bar gelegenheid voor een hapje of een drankje. Ton en Brannie waren voor op de tafel steeds druk bezig met de lottobol en het voorlezen van de cijfertjes. Door de grote opkomst kon de avond afgesloten worden met een opbrengst van f 780,-, dit geld zal goed worden besteed in de groep. Namens de aktiecommissie dankt de Albert Schweitzergroep de ouders en leden voor het bij elkaar gespeelde bedrag en de goede sfeer gedurende deze avond.

Ton de Kruyf

DE ALBERT SCHWEITZERGROEP ZOEKT VOOR HAAR ALGEMEEN
MATERIAAL: IN REDELIJKE STAAT VERKERENDE PANNEN OF
PANNENSETS. PANNEN KUNNEN IEDERE BIJEENKOMST, OF IN
HET WEEKEND INGELEVERD WORDEN OP DE BOERDERIJ.
OOK KEUKENGEREI Zouden wij zeer op prijs stellen.

Uitleenen van materiaal.

Met de zomervakantie en de zomerkampen weer in aantocht volgt hieronder een artikeltje van de materiaalmeesters om de uitleen en inname van materiaal wat beter te laten verlopen.

In de afgelopen tijd hebben wij een lijst samengesteld waarop al het materiaal staat, samen met data over uitleen en inname, wij hopen dat er met dit stencil wat meer duidelijkheid komt in de hoeveelheid die is meegenomen. Zowel wij als de groep die leent krijgt hiervan een exemplaar zodat er aan beide kanten duidelijkheid bestaat over wat er meegenomen is.

regels voor het uitleenen:

- er moet van tevoren (zeker voor kampen) worden gevraagd op een groot multomapvel.
- Als er teveel is gevraagd zal er naar verhouding gelijkelijk worden uitgeleend.
- Bij het uitleenen zal het materiaal op de lijst worden ingevuld, deze moet ook bij inname weer getoond worden.

regels voor inname:

- Tenten worden droog ingeleverd, met open ritsen
Zorg ervoor dat de juiste stokken bij de juiste tent zitten, als er stokken ontbreken, of ze zitten niet bij de juiste tent, dan kan er niet ingeleverd worden. Tekorten zullen eerst aangevuld moeten worden.
- grondzeilen, keukenzeilen en andere zeilen moeten schoon ingeleverd worden
- Tilly's moeten leeg zijn, en voorzien van een kousje, dompelaar en spriritusflesje.
- petroleumlampen moeten leeg zijn, minimaal het glaasje moet schoongemaakt zijn.
- primussen moeten leeg zijn, voorzien van 3 staanders, en redelijk schoon zijn gemaakt.
- pannen, deksels en ander keukengerei worden uitsluitend schoon ingenomen
- haringen etc. moeten zoveel mogelijk van grond verwijderd zijn.

Is er materiaal stuk, of is er iets echt onvindbaar, meld je dat aan de materiaalmeesters.

Tot slot willen wij jullie er nog even aan herinneren dat voor er uitgeleend wordt voor zomerkampen, er eerst een afspraak moet worden gemaakt.

Arjan Engelhard 03480 - I8247

Hans Wolf 03480 - I6643

Paul Kwakkenbos 03480 - I8265

Prettig kamp - de materiaalmeesters.